

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5SŽk/31/2017
Identifikačné číslo spisu: 5015201180
Dátum vydania rozhodnutia: 28.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5015201180.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu: Prokurátor Okresnej prokuratúry Žilina, so sídlom Moyzesova č. 20, Žilina, proti žalovanému: Mesto Bytča, so sídlom Námestie Slovenskej republiky č.1/1, Bytča, za účasti: JUDr. A. M., bytom J., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. VaŽP/354/2013 zo dňa 30. októbra 2013, rozhodujúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/221/2015-94 zo dňa 27. júna 2017, v spojení s opravným uznesením č.k. 20S/221/2015-112 zo dňa 18. septembra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/221/2015-94 zo dňa 27. júna 2017, v spojení s opravným uznesením č.k. 20S/221/2015-112 zo dňa 18. septembra 2017 z r u s u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „správny súd“ alebo „krajský súd“) uznesením č.k. 20S/221/2015-94 zo dňa 27. júna 2017, v spojení s opravným uznesením č.k. 20S/221/2015-112 zo dňa 18. septembra 2017 postupom podľa § 99 (bez uvedenia písmena tohto ustanovenia) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zastavil konanie o žalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Žilina, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia č. VaŽP/354/2013 zo dňa 30.10.2013. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 170 písm. b/ S.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

2. Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu vyplýva, že napadnutým rozhodnutím č. VaŽP/354/2013 zo dňa 30.10.2013 žalovaný ako stavebný úrad príslušný podľa § 117 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov vydal v spojení územnom a stavebnom konaní podľa § 39, § 39a a § 66 stavebného zákona stavebné povolenie na stavbu „Rozšírenie STL plynovodu a plynoinštalácie pre IBV“ na pozemku parc. č. 3020/261, v k.ú. K. I. pre stavebníka JUDr. A. M..

3. Žalobca vo svojej žalobe uviedol, že Okresná prokuratúra Žilina na základe podnetu poslancov mestského zastupiteľstva mesta Bytča podala dňa 02.09.2015 pod sp.zn. P d 227/15/5511 protest prokurátora proti rozhodnutiu Mesta Bytča č. VaŽP/354/2013 zo dňa 30.10.2013. Mesto Bytča

podanému protestu nevyhovelo a listom č. VaŽP/14025/2015 Há zo dňa 05.10.2015 predložilo protest prokurátora na rozhodnutie Okresnému úradu v Žiline, odbor výstavby a bytovej politiky, ktorý rozhodnutím

sp.zn. OU-ZA-OVBP2-2015/037829/Kod zo dňa 19.10.2015, právoplatným dňa 02.11.2015, nevyhovelo podanému protestu prokurátora. V ďalšej časti žaloby prokurátor podrobne skutkovo a právne špecifikoval, v čom spočíva nezákonnosť rozhodnutia Mesta Bytča č. VaŽP/354/2013 zo dňa 30.10.2013.

4. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 24.08.2016 uviedol, že ide o spis prvostupňového orgánu a vo veci neprebehlo odvolacie konanie. Poukázal na to, že žalobca mal v žalobe označiť ako účastníka konania okrem JUDr. A. M. aj JUDr. D. M., rod. A.. V podanej žalobe sa žalobca obmedzil na demonštratívny výpočet porušenia stavebného zákona a správneho poriadku, ale neuviedol žiaden vecný dôvod, ktorým by zdôvodnil, že vydaním stavebného povolenia, ktorým stavebný úrad založil stavebníkovi oprávnenie uskutočniť líniovú stavbu plynovodu, mal byť priamo porušený verejný záujem chránený podľa osobitných prepisov. Žalobca nebral do úvahy rozhodujúcu skutočnosť, že v danom konkrétnom prípade stavebník už využil svoje právo vyplývajúce mu v tom čase z právoplatného stavebného povolenia a stavbu realizoval. Zrušenie rozhodnutia nemá význam, pretože vady rozhodnutia, na ktoré poukazuje žalobca, sa zrušením a vydaním nového stavebného povolenia už neodstránia. Prokurátor pri podaní žaloby postupuje tak, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté. Ak žalobu podáva prokurátor, podstatnou náležitosťou žaloby je aj tvrdenie, že práva nadobudnuté v dobrej viere, ak súvisia s napadnutým rozhodnutím správneho orgánu, sú čo najmenej dotknuté. Práve podmienka zachovávanía práv nadobudnutých účastníkmi v dobrej viere orgánmi prokuratúry, ktorá je materiálnou podmienkou aktívnej legitímácie, je pre súdny prieskum rozhodujúca a predstavuje verejný záujem na stabilite právnych vzťahov a ich ochrane. Žaloba neobsahuje tvrdenie o tom, z akých dôvodov verejný záujem vyžaduje preskúmanie rozhodnutia žalovaného, a preto prokurátor nebol oprávnený podať žalobu podľa § 35 ods. 1 písm. b/ O.s.p. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

5. Účastník konania JUDr. A. M. vo vyjadrení k žalobe zo dňa 22.08.2016 uviedol, že žalobu považuje za zmätočnú.

6. Krajský súd v odôvodnení uznesenia poukázal na právny názor vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rozhodnutí sp.zn. 6Sžo/34/2011 zo dňa 24. augusta 2011, ktorým potvrdil uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11S/107/2010-71 zo dňa 27. apríla 2011, ktorým bolo konanie o žalobe prokurátora zastavené z dôvodu, že neboli splnené podmienky konania. Prokurátor podal žalobu o preskúmanie zákonnosti prvostupňového rozhodnutia, keď neboli využité riadne opravné prostriedky a rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť až po ich využití. Krajský súd uviedol, že zákonná podmienka v zmysle ustanovenia § 247 ods. 2 O.s.p. nebola splnená. Žalobca podal žalobu, o ktorej sa rozhoduje podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p.. Predpokladom postupu podľa tejto hlavy je, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť (§ 247 ods. 2 O.s.p.). Taktiež dal do pozornosti rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV ÚS 142/2012-7 zo dňa 15.03.2012, z ktorého vyplýva, že právny názor najvyššieho súdu vyjadrený v odôvodnení jeho uznesenia zo dňa 24. augusta 2011 v spojení s právnym názorom krajského súdu v jeho uznesení zo dňa 27. apríla 2011 je zdôvodnený dostatočne, preto ho nemožno považovať za zjavne neodôvodnený, zodpovedá pravidlám logiky, nie je vnútorne rozporný a zodpovedá zneniu a účelu príslušných ustanovení O.s.p..

7. Ďalej dôvodil tým, že ustanovenie § 180 ods. 2 S.s.p. normuje, že žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol v poslednom stupni, ak je žalobcom prokurátor alebo zainteresovaná verejnosť. Pri žalobách prokurátora je teda žalovaným orgán verejnej správy, ktorý rozhodol v poslednom stupni, a to bez ohľadu na skutočnosť, či došlo k vyčerpaniu riadnych opravných prostriedkov v administratívnom konaní. V predmetnej veci však žaloba bola podaná za účinnosti O.s.p., ktorý neumožňoval prokurátorovi napadnúť prvostupňové správne rozhodnutie, a preto musel krajský súd analogicky aplikovať ustanovenie § 491 ods. 2 S.s.p., v zmysle ktorého ustanovenia tohto zákona

nemožno uplatňovať na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba, v opačnom prípade by aplikácia nového právneho predpisu retroaktívne zasiahla do práv a povinností stavebníka - účastníka súdneho konania ex lege. Zároveň sa krajský súd stotožnil s tým, že žaloba prokurátora bola podaná bez toho, aby dbala na zachovanie práv nadobudnutých účastníkmi - stavebníkmi v dobrej viere. Vzhľadom na vyššie uvedené správny súd konanie pri aplikácii § 99 S.s.p. zastavil s odôvodnením, že neboli splnené podmienky konania.

8. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca (sťažovateľ) včas kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby kasačný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Sťažovateľ mal za to, že správny súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, čím došlo k naplneniu dôvodov uvedených v ustanovení § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ S.s.p., pre ktoré dôvody je potrebné napadnuté uznesenie zrušiť. Sťažovateľ sa nestotožnil s argumentáciou správneho súdu, ktorý svoje rozhodnutie odôvodnil nespĺnením podmienok konania z dôvodu, že žaloba bola podaná za účinnosti O.s.p., ktorý neumožňoval prokurátorovi napadnúť rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu. Poukazujúc na ustanovenie § 20 ods. 1, § 21 ods. 1, § 21 ods. 2 písm. a/, § 24 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, § 35 ods. 1 písm. b/, § 247 ods. 1, 2, § 250b ods. 1, 5 O.s.p. mal za to, že argumentácia správneho súdu by bola správna iba v prípade, ak by išlo o správnu žalobu podanú účastníkom konania. V tejto súvislosti zdôraznil, že správna žaloba podaná prokurátorom nespadá pod ustanovenie § 247 ods. 2 O.s.p., nakoľko má úplne iný charakter a súvisí s konaním o proteste prokurátora a najmä jeho výsledkom, rozhodnutím správneho orgánu, ktorým tento podanému protestu prokurátora nevyhovelo. Tieto skutočnosti nie je možné zamieňať, keďže povinnosť využiť riadne opravné prostriedky ako predpoklad podania správnej žaloby má výlučne účastník konania a túto povinnosť nemožno vzťahovať na prokurátora, ktorý v konaní nemal postavenie účastníka konania.

9. Účastník konania JUDr. A. M. vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zo dňa 18.08.2017 žiadal kasačnú sťažnosť v celom rozsahu zamietnuť.

10. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ S.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti sťažovateľa (§ 453 ods. 1 a 2 S.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 S.s.p. a po jej preskúmaní dospel k záveru, že uznesenie krajského súdu je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

12. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti bolo uznesenie krajského súdu č.k. 20S/221/2015-94 zo dňa 27. júna 2017, v spojení s opravným uznesením č.k. 20S/221/2015-112 zo dňa 18. septembra 2017, ktorým podľa § 99 S.s.p. (bez uvedenia písmena tohto ustanovenia) zastavil konanie o žalobe prokurátora, podanej proti rozhodnutiu č. VaŽP/354/2013 zo dňa 30.10.2013, ktorým žalovaný vydal v spojenom územnom a stavebnom konaní podľa § 39, § 39a a § 66 stavebného zákona stavebné povolenie na stavbu „Rozšírenie STL plynovodu a plynoinštalácie pre IBV“ na pozemku parc.č. KN 3020/261, v k.ú. K. I. pre stavebníka JUDr. A. M..

13. Krajský súd pri formulovaní svojho záveru o nespĺnení podmienok, ktoré sú predpokladom súdneho prieskumu rozhodnutia žalovaného konštatoval, že ustanovenie § 180 ods. 2 S.s.p. nevyžaduje na podanie správnej žaloby prokurátorom vyčerpanie riadnych opravných prostriedkov v administratívnom konaní, avšak prihliadajúc na to, že žaloba bola podaná za účinnosti O.s.p., ktorý neumožňoval prokurátorovi napadnúť prvostupňové správne rozhodnutie správnu žalobou, bolo potrebné pristúpiť k aplikácii § 491 ods. 2 S.s.p. t.j. vychádzať z režimu ustanovení O.s.p., v opačnom prípade by aplikácia nového právneho predpisu retroaktívne zasiahla do práv a povinností stavebníka - účastníka súdneho konania ex lege.

14. Kasačný súd vychádzajúc z dôvodov kasačnej sťažnosti považoval za potrebné posúdiť správnosť

vyššie uvedených záverov krajského súdu a teda zaujať právny názor k otázke, či v prípade podania žaloby prokurátorom, je predpokladom súdneho prieskumu existencia rozhodnutia správneho orgánu, ktoré nadobudlo právoplatnosť po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú.

15. Podľa § 491 ods. 1 S.s.p., ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

16. Podľa § 491 ods. 2 S.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

17. V predmetnej veci bolo súdne preskúmané konanie začaté na základe žaloby podanej prokurátorom podľa § 35 ods. 1 písm. b/ O.s.p., ktorá žaloba bola doručená krajskému súdu dňa 22.12.2015. Je teda zrejmé, že konanie o preskúmanie napadnutého rozhodnutia žalovaného začalo v procesnom režime ustanovení O.s.p.. Vzhľadom na skutočnosť, že v priebehu tohto preskúmaného konania (dňa 1.7.2016) nadobudol účinnosť nový procesný kódex - Správny súdny poriadok, bolo v súlade s § 491 ods. 1 S.s.p. potrebné v tomto konaní vychádzať z novej právnej úpravy. Kasačný súd sa pritom nestotožnil s argumentáciou správneho súdu, ktorý odôvodňoval aplikáciu ustanovení predošlej právnej úpravy odkazom na § 491 ods. 2 S.s.p.. Podľa názoru kasačného súdu z dikcie ustanovenia § 491 ods. 2 S.s.p. nepochybne vyplýva, že ustanovenia tohto zákona nemožno uplatňovať iba v prípade, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba. Vzhľadom na to, že v predmetnej veci vystupuje v procesnom postavení žalobcu prokurátor, t.j. nejde o žalobcu - fyzickú či právnickú osobu, nemožno vylúčiť ani aplikáciu ustanovení S.s.p. z dôvodu, že by aplikácia nového právneho predpisu retroaktívne zasiahla do práv a povinností stavebníka - účastníka súdneho konania, tak ako to konštatoval krajský súd.

18. Podľa § 20 ods. 1 zákona o prokuratúre (účinného ku dňu 02.09.2015, t.j. ku dňu podania protestu), prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy v rozsahu ustanovenom týmto zákonom.

19. Podľa § 21 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy

a) preskúmaním zákonnosti

1. všeobecne záväzných právnych predpisov vydaných orgánmi verejnej správy,

2. smerníc, uznesení, úprav, opatrení a iných právnych aktov vydaných na zabezpečenie plnenia úloh v oblasti verejnej správy (ďalej len „opatrenie“),

3. rozhodnutí vydaných v jednotlivých veciach v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie“),

4. postupu orgánov verejnej správy pri vydávaní opatrení a rozhodnutí,

b) vykonávaním previerok zachovávanía zákonnosti,

c) uplatňovaním poradného hlasu na zasadnutiach orgánov verejnej správy.

20. Podľa § 21 ods. 2 zákona o prokuratúre právnymi prostriedkami, ktorými prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy, sú:

a) protest prokurátora,

b) upozornenie prokurátora,

c) návrh na začatie konania pred súdom podľa osobitného zákona.

21. Podľa § 24 zákona o prokuratúre konanie o proteste prokurátora je osobitné konanie, v ktorom sa rozhoduje, či všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným orgánom verejnej správy, opatrením alebo rozhodnutím bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis.

22. Podľa § 6 ods. 1 S.s.p. správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov

orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

23. Podľa § 7 písm. a/ S.s.p. správne sudy nepreskúmajú právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis; povinnosť vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky sa nevzťahuje na prokurátora a zainteresovanú verejnosť, ak táto nebola na podanie riadneho opravného prostriedku oprávnená.

24. Podľa § 178 ods. 2 S.s.p. prokurátor môže podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ak orgán verejnej správy nevyhovelo jeho protestu a nezrušil ním napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie.

25. Podľa § 180 ods. 1 S.s.p. žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba. Ak osobitný predpis nepripúšťa riadny opravný prostriedok, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie.

26. Podľa § 180 ods. 2 S.s.p. žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol v poslednom stupni, ak je žalobcom prokurátor alebo zainteresovaná verejnosť.

27. V predmetnej veci bola podaná žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného prokurátorom. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že vo všeobecnosti sú žalobné oprávnenia prokurátora konkrétnym vyjadrením princípu funkčnej súvislosti dozoru prokurátora nad zachovávaním zákonnosti orgánmi verejnej správy a správneho súdnictva vymedzeného v zákone o prokuratúre. Na rozdiel od žalôb fyzických a právnických osôb smerujúcich k ochrane subjektívnych práv týchto žalobcov, prokurátor svojimi žalobami chráni zákonnosť. Práve prostredníctvom žalôb prokurátora dochádza k realizácii základného princípu správneho súdnictva vyjadreného v § 5 ods. 3 S.s.p., v zmysle ktorého správny súd dbá na ochranu zákonnosti a verejného záujmu. Inak povedané prokurátor prostredníctvom využitia svojej aktívnej žalobnej legitímácie sleduje prioritne ochranu zákonnosti (objektívneho práva), pričom ochrana subjektívnych práv a právom chránených záujmov je z tohto pohľadu sekundárna.

28. Správne súdnictvo je postavené na základnej zásade subsidiarity k možnostiam odstránenia nezákonnosti v rámci správneho konania resp. prostriedkami správneho práva. Prejavom tejto zásady subsidiarity správneho súdnictva sú aj procesné podmienky, ktoré pri jednotlivých typoch žalôb ustanovujú povinnosť predchádzajúceho vyčerpania príslušných administratívnych postupov. Povaha týchto postupov je v zásade závislá od osoby žalobcu. Zákon pritom ustanovuje, že tieto postupy museli byť vyčerpané pred podaním žaloby, pričom logicky ich aplikáciou nemohlo dôjsť k želanej náprave (odstráneniu nezákonnosti) v plnom rozsahu, keďže práve táto skutočnosť musí byť predmetom podanej správnej žaloby na správny súd. Zásada subsidiarity v prípade žaloby podanej prokurátorom spočíva v povinnosti prokurátora neúspešne vyčerpať pred podaním žaloby prokurátorské oprávnenie. Táto povinnosť je ekvivalentom povinnosti účastníka administratívneho konania podať riadny opravný prostriedok v zmysle § 7 písm. a/ S.s.p.. Zákon výslovne vyžaduje zo strany prokurátora len podanie protestu, ktorému nebolo vyhovené, a nie aj podanie odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu orgánu verejnej správy. Na podanie takéhoto odvolania nie je prokurátor oprávnený, nakoľko nie je účastníkom administratívneho konania.

29. Pokiaľ teda ustanovenie § 99 písm. f/ S.s.p. upravuje zastavenie konania, ak žalobca nevyčerpal pred podaním žaloby postupy ustanovené týmto zákonom pri jednotlivých typoch konania, je potrebné pod tým v prípade tzv. prokurátorskej žaloby rozumieť povinnosť prokurátora pred podaním (všeobecnej) správnej žaloby podať proti žalovanému rozhodnutiu protest prokurátora, ktorému nebolo vyhovené (§ 45 ods. 1, § 178 ods. 2 S.s.p.). V predmetnej veci je nepochybné, že žalobca podal dňa 02.09.2015 pod sp.zn. Pd 227/15/5511 protest prokurátora proti rozhodnutiu Mesta Bytča č. VaŽP/354/2013 zo dňa 30.10.2013. Mesto Bytča podanému protestu nevyhovelo a protest prokurátora predložilo na

rozhodnutie Okresnému úradu v Žiline, odbor výstavby a bytovej politiky, ktorý rozhodnutím sp.zn.OU-ZA-OVBP2-2015/037829/Kod zo dňa 19.10.2015, právoplatným dňa 02.11.2015, nevyhovel podanému protestu prokurátora. Kasačný súd preto s poukazom na vyššie uvedené konštatuje, že žalobca pred podaním správnej žaloby vyčerpal postupy ustanovené týmto zákonom a preto sa nemožno stotožniť so záverom krajského súdu o nesplnení podmienok na podanie správnej žaloby, ktorá skutočnosť by viedla k zastaveniu konania v zmysle § 99 písm. f/ S.s.p..

30. V súvislosti s otázkou pasívnej procesnej legitímácie pri správnej žalobe prokurátora, kasačný súd taktiež uvádza, že v prípade tzv. prokurátorskej žaloby ustanovenia § 180 ods. 2 S.s.p. za žalovaného označuje orgán verejnej správy, ktorý rozhodol v poslednom stupni. Ako orgán verejnej správy tak prichádza do úvahy jednak orgán verejnej správy, ktorý rozhodol v prvom a zároveň aj v poslednom stupni, ak účastník v administratívnom konaní nevyčerpal riadny opravný prostriedok a jednak orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku podanom účastníkom konania. Práve nekonzistentnosť judikatúry správnych súdov bola dôvodom, že zákon priamo v ustanovení § 7 písm. a/ stanovuje, že povinnosť vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky sa nevzťahuje na prokurátora.

31. Len pre úplnosť považoval kasačný súd za potrebné vyjadriť sa aj k argumentácii správneho súdu, ktorý prihládajúc na to, že žaloba bola podaná za účinnosti O.s.p., konštatoval, že skoršia procesnoprávna úprava (O.s.p.) neumožňovala prokurátorovi napadnúť prvostupňové správne rozhodnutie správnu žalobou. V tejto súvislosti kasačný súd uvádza, že zo znenia § 35 ods. 1 písm. b/ O.s.p. síce jednoznačne vyplývalo, že predmetná správna žaloba podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. sa podávala „za podmienok uvedených v tomto zákone“, avšak muselo sa jednať o podmienky, ktorých splnenie môže prokurátor ovplyvniť, inak povedané, od prokurátora nemožno požadovať splnenie takých podmienok, ktoré sú od neho nezávislé a vyžadovanie, ktorých by v podstate znamenalo negovanie, resp. výrazné zúženie rozsahu dozoru prokuratúry stanoveného zákonom o prokuratúre. Aj keď v ustanovení § 247 ods. 2 O.s.p. nebolo *expressis verbis* uvedené, že sa netýka prokurátora (prokurátor nie je spomenutý ani v <. 247 ods. 1 O.s.p.), tento záver tiež jednoznačne vyplýva z jeho systémového výkladu. V opačnom prípade, ak by sa prijal výklad gramaticky a reštriktívny, by sa zmarila možnosť účinnej nápravy práve v tých konaniach, v ktorých účastníci pôvodného správneho konania nevyužili možnosť podať opravný prostriedok. Takýto postup by sa negatívne prejavil aj v materiálnom charaktere právneho štátu, pretože by sa čiastočne odbúral funkčný mechanizmus nápravy pri tých nezákonných rozhodnutiach správnych orgánov, ktoré boli vydané v prospech účastníkov konaní, resp. týmto vyhovujú. Rovnaké právne závery zaujal najvyšší súd aj v rozhodnutiach sp.zn. 5Sžo/15/2011 zo dňa 29.09.2011, sp.zn. 1Sžd/2/2011 a sp.zn. 1Sžd/6/2011 zo dňa 23.08.2011. S poukazom na uvedené preto kasačný súd konštatuje, že aj v zmysle skoršej právnej úpravy (O.s.p.) splnenie zákonnej podmienky vyjadrenej v ustanovení § 247 ods. 2 O.s.p. nebolo vo vzťahu k prípustnosti žaloby prokurátora možné požadovať.

32. Vzhľadom na to, že v danej veci neboli splnené podmienky, ktoré by odôvodňovali zastavenie konania podľa § 99 písm. f/ S.s.p., kasačný súd napadnuté uznesenie správneho súdu v spojení s opravným uznesením postupom podľa § 462 ods. 1 S.s.p. z dôvodu uvedeného v ustanovení § 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Úlohou správneho súdu bude v ďalšom konaní žalobu vecne prejednať s tým, že v rámci meritórneho prieskumu napadnutého rozhodnutia sa vysporiada s námietkami účastníkov konania a svoje rozhodnutie náležite odôvodní. Kasačný súd taktiež poznamenáva, že právne posúdenie ochrany práv účastníkov nadobudnutých v dobrej viere má hmotnoprávny charakter a preto sa ním v tomto štádiu konania vecne nezaoberal.

33. Podľa § 469 S.s.p., ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a k vráteniu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, krajský súd aj orgán verejnej správy sú viazaní právnym názorom kasačného súdu.

34. Súčasne krajský súd v novom rozhodnutí opätovne rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 S.s.p.).

35. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednoglasne (§ 3 ods. 9 veta

tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.